

اتحاد کار

شماره ۱۰۷
فروردین ماه ۱۳۸۲
آوریل ۲۰۰۳

ETEHADE KAR
APRIL 2003
NO. 107

نامه های خود را به آدرسهای زیر از یکی از کشورهای خارج برای ما پست کنید. تماس با روابط عمومی سازمان:

آدرس پستی (جدید):

ETEHAD
B. P. N°. 351
75625 PARIS Cedex 13
France

آدرسهای سازمان در اروپا:
آلمان: (جدید)

POSTFACH 290339
50525 KOLN
GERMANY

نروژ:

POST BOKS 6505
RODELO KKA
0501 OSLO 5
NORWAY

آدرس آمریکا و کانادا:

E. F. K. I.
P.O. BOX 41054
2529 SHAUGHNESSY STREET
PORT COQUITLAM. B.C.
V 3 C 5 G O
CANADA

آدرس پست الکترونیکی

postchi@noos.fr

آدرس صفحه سازمان در اینترنت

www.etehadfedaiian.org

۲۲۴۱۳۱۰۲۱۷ (۴۹)

فاکس

۶۰۸۶۰۱۳۵۶ (۳۳)

تلفن

بها معادل: ۱/۵ ارو

اطلاعیه درباره سقوط دیکتاتوری صدام و تحولات جاری در عراق

تصمیم در مورد آینده عراق باید توسط مردم این کشور

صورت بگیرد

طی روزهای اخیر، دیکتاتوری صدام حسین بعد از ربع قرن در عرض چند هفته از هم پاشید و سربازان ارتش آمریکا بدون مقاومت چشمگیری در بغداد و دیگر شهرهای مهم عراق مستقر شدند. مجسمه ها و تصاویر بزرگ صدام به زیر کشیده شدند. نیروهای نظامی و انتظامی تسلیم شده و یا به خانه خود رفتند. در زندان ها گشوده شده اند. و از آن مشت آهنین در عرض مدت کوتاهی دیگر اثری برجای نمانده است.

سرنوشت رژیم صدام حسین، سرنوشت همه دیکتاتوری ها و از جمله استبداد مذهبی در میهن ماست. رژیم هائی این چنین که با سرنیزه بر سر مردم ایستاده اند و نه از حمایت که از نفرت مردم برخوردارند، در مقابل زور آزمائی شان با یک دشمن خارجی، هم چون ببر کاغذی فرو می ریزند. چنانکه طالبان افغانستان نیز چنین بودند. مردم اگر هم علیه اشغال خارجی باشند، موافق ماندن این خون آشامان نیستند و در نتیجه از خود مقاومتی هم نشان نمی دهند.

صدام رفت اما از خود برای مردم عراق ویرانه ای برجای گذاشت. در طول بیست و پنج سال حکومت صدام، عراق به یک کشور ورشکسته و ویران تبدیل گشت. مردم عراق سه جنگ مهیب را پشت سر گذاشتند. هشت سال جنگ با جمهوری اسلامی، سپس جنگ بر سر اشغال کویت و اکنون جنگ تحمیلی آمریکا بر مردم عراق که هنوز در جریان است. در این جنگ ها صد ها هزار نفر عراقی جان باخته اند. اقتصاد کشور ویران شده است. منابع ثروت آن به غارت رفته است و هم اینک برای مابقی آن، دولت پیروز در جنگ با صدام کیسه دوخته است. دولت آمریکا پیشاپیش "بازسازی" عراق را به شرکت های آمریکائی سپرده است، تا به حساب مردم عراق و غارت نفت این کشور، ویرانه های باقی مانده از بمباران های ارتش آمریکا را دوباره "بازسازی" کنند.

مردم عراق احساس دوگانه ای دارند. از یک سو سایه شوم رژیم ترور و سرکوب صدام حسین رخت بر بسته است، از طرف دیگر جایگاه این رژیم را اکنون نیروهائی گرفته اند که حضور آن ها چندان ربطی به رهائی آن ها ندارد و این رهائی در آستانه تبدیل شدن به یک اسارت جدید است.

خود صدام مصیبتی برای مردم عراق بود، اینک سقوط او نیز، خود به مصیبت بزرگ تری منتهی شده است. تانک های صدام از خیابان ها رخت بر بسته اند، اما جای آن ها را تانک های آمریکائی و انگلیسی پر کرده اند.

دولت آمریکا کتمان نمی کند که قصد سپردن امور به دست مردم عراق را ندارد و عراق را عجلتا توسط یک کابینه آمریکائی زیر نظر یک ژنرال ارتش این کشور اداره خواهد کرد. برای پیاده کردن چنین نقشه ای هم علیرغم رای اکثریت شورای امنیت سازمان ملل، جنگ در عراق به همه جهان تحمیل شده است. تلاش بر این بوده است که دست نهاد های بین المللی حتی از تاثیرگذاری بر تصمیمات در باره عراق نیز کوتاه گردد تا نهایتا و با تحمیل حضور نظامی دائم به مردم عراق، به جای سپردن اداره امور به رای و اراده خود مردم، همواره این کشور در دست مهره های دلخواه آمریکا دست به دست شود.

مردم عراق از دیکتاتوری صدام حسین خلاص شده اند، اما در آستانه قربانی شدن در کام سیاست های تجاوزگرانه و نواستعماری دولت آمریکا قرار دارند. آن ها برای رهائی از چنگال آهنین این "رهائی بخشان" و بمب افکن ها و تانک هایشان، نیازمند کمک همه مردم صلح دوست و آزادخواه جهان اند.

باید با تمام قوا بر اصل حق تخطی ناپذیر ملل در تعیین سرنوشت خویش و احترام به استقلال و تمامیت ارضی کشورها تاکید نمود و خواستار سپردن بلاد رنگ امور کشور عراق به دست مردم عراق شد.

ادامه در صفحه ۱۸